

Young Marine và *Ngày 30 tháng 4*

YM Minh Thư

Young Marine Lý Minh Thư thay mặt giới trẻ phát biểu cảm tưởng bằng song ngữ Việt-Mỹ trong Lễ Tưởng Niệm Tháng 4 Đen tại Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ, Nam California tối 30/04/17.

Xin bấm vào link để xem video clip phát biểu của YM/Lý Minh Thư.

<https://www.youtube.com/watch...>

Sau đây là bài phát biểu bằng tiếng Việt và sau đó là tiếng Mỹ của YM/Minh Thư. Bài phát biểu là do Minh Thư và chị Thu Hà soạn bằngng điện thoại. Ba chỉ giúp bỏ dấu tiếng Việt thôi, hoàn toàn không có bàn tay của người lớn nhúng vào. Chỉ duy nhất một việc ngược đời buồn cười, đó là thông thường chúng ta dịch từ tiếng Mỹ ra tiếng Việt, nhưng Minh Thư lại dịch từ tiếng Việt ra tiếng Mỹ. Mời cả nhà đọc.

Kính thưa quý bậc Trưởng thượng, quý vị lãnh đạo Tôn giáo, quý Hội đoàn, Đoàn thể, quý vị Truyền thông báo chí, quý đồng hương, và các anh chị em. Con tên là Lý Minh Thư, Đoàn viên Đoàn Thanh thiếu niên Thủy Quân Lục Chiến Việt Nam tức Vietnamese Young Marines. Hôm nay, con xin thay mặt các anh chị em giới trẻ có vài lời tâm sự cùng quý vị về Lễ Tưởng niệm 30 tháng 4 năm nay.

Đã 42 năm sống trên xứ người, chúng ta

gồm nhiều thế hệ đã không quên những thảm trạng xảy ra trên quê hương Việt Nam. Ngày 30 tháng 4, đã đem lại bao nhiêu là đau thương và tang tóc cho mọi gia đình thuộc miền Nam Việt Nam. Để rồi sau đó, hơn nửa triệu người đã bỏ thân giữa lòng biển cả, trong rừng sâu, núi thẳm chỉ với một mơ ước duy nhất là bản thân và con cháu các đời sau được sống một đời sống tự do và dân chủ.

Hôm nay, chúng ta với nhiều thế hệ trong cộng đồng, với nhiều Hội đoàn, Đoàn thể và Đảng phái khác nhau, tề tựu nơi đây không ngoài mục đích là tưởng niệm cho những người không may mắn đến được bến bờ tự do như mơ ước. Cũng như để cho những thế hệ trẻ như chúng con hiểu biết hơn về những gian khổ và hy sinh của những thế hệ cha ông cho những thế hệ sau như chúng con có được cuộc sống thật sự tự do và no ấm như hiện nay.

Ngày 30 tháng 4 hay tháng Tư đen rất quen thuộc nhưng cũng rất xa lạ đối với con. Quen thuộc vì con đã tham dự hàng năm, từ lúc còn ngồi trên xe đẩy với tay cầm bình sữa, nhưng xa lạ vì con không biết ý nghĩa và tại sao lại có ngày Lễ này. Ngày Lễ chỉ dành riêng cho những người gốc Việt chúng ta. Nhưng theo năm tháng dần lớn lên, qua sự dạy dỗ của cha mẹ, qua sự hướng dẫn của quý cô chú bác, con đã hiểu ra được rằng đây là ngày tang tóc của

Thủy Quân Lục Chiến

cả dân tộc Việt Nam nói chung, và của người dân Miền Nam Việt Nam nói riêng. Nói rõ ra, đây là ngày chúng ta mất nước. Con tin rằng không chỉ riêng con mà tất cả các bạn đồng lứa ít nhiều cũng hiểu biết điều đó và cũng có cùng niềm cảm xúc như con, và sự hiện của chúng hôm nay đã khẳng định được điều này.

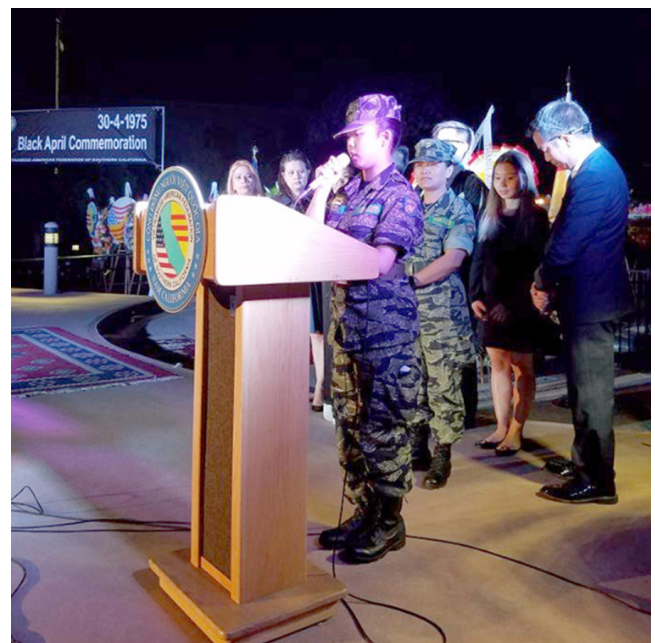
Kính thưa quý vị, sự hiểu biết về Việt Nam của chúng con cũng còn rất giới hạn, vì vậy, con xin mượn nơi đây để kêu gọi các bạn trẻ là chúng ta nên tiếp nhận những kiến thức và kinh nghiệm của những thế hệ trước để làm hành trang và phải tiếp tục học hỏi, trao đổi thêm về ngôn ngữ, nguồn gốc, văn hóa và lịch sử Việt. Chúng ta là người gốc Việt, sinh và sống ngoài Việt Nam, chúng ta có bốn phận và trách nhiệm đối với đất Mẹ, đối với sự trao phó của những thế hệ đi trước là tranh đấu cho Tự do, Dân chủ, Nhân quyền và quan trọng hơn hết là dành lại đất nước cho toàn dân Việt Nam đang sống trong gông cùm cộng sản và thảm họa xâm chiếm của ngoại bang. Chúng con sẽ noi theo gương của những thế hệ đi trước là tiếp bước con đường đấu tranh để phá tan ách độc tài và thống trị của chế độ cộng sản Việt-Tàu cho hơn 90 triệu dân Việt đang gánh chịu.

Song song, trong công cuộc đấu tranh cho một Việt Nam Tự do và Dân chủ, chúng ta với

nhiều thế hệ, hãy đến với nhau, cùng nắm tay nhau để phát triển một cộng đồng người Việt hải ngoại vững mạnh hơn để tiếng nói của chúng ta có tầm ảnh hưởng và áp lực đối với thế giới. Với sự kết đoàn của chúng ta, của cộng đồng người Việt hải ngoại, chắc chắn một ngày không xa, đất nước Việt Nam của chúng ta sẽ được hít thở và sống trong không khí Tự do, Dân chủ, Nhân quyền với đầy Công bình và Bác ái.

Con xin cảm ơn quý vị đã lắng nghe và kính chào tất cả quý vị!

Good evening, honorable guests, community leaders, ladies and gentlemen, and fellow peers. I'd like to sincerely thank those of you who are here today. My name is Ly Minh Thu, and it is an honor to be standing up here today, representing the youth organizations composing of Union Students Association, Cao Dai Youth Association, Phan Boi Chau Youth Association, Thien Quang Buddhist Youth Association, and Vietnamese Young Marines, on

such an important day.

Today marks 42 years since the Fall of Saigon. Many probably think that after this long, we have forgotten the events of that faithful day. But that is not the case, as we meet today to commemorate April 30th, which has brought suffering to so many people; a day where more than half a million refugees lost their lives, either at sea, or in the jungle, fleeing the land they once knew as home in order to escape towards a new life, a life away from oppression and suffering.

I've been attending this event for as long as I can remember, and growing up, as a child attending this event, I didn't understand much. I understood the idea that "we lost our homeland" but felt little emotional connection to those words. I'm sure many of my fellow peers felt the same way. Through time, as we grew up in this community, and with the guid-

ance of our families and those around us, we slowly grew to understand importance of never forgetting this date.

The older generation has provided us with this knowledge and lesson, and we hope you continue to do so. We hope you continue to teach the youth, so that they will understand and learn more of their language, and more of the Vietnamese culture and customs. We, the youth hope you can keep acting as a great role model for us. In return, we'd like to tell you not to worry. We will continue your legacy, and we will keep fighting to help the people still suffering in Vietnam. We will keep fighting to preserve our history, culture, and language. We will continue to come together, joining hands, and moving towards doing something good and helpful, in hope that one day our beloved country of Vietnam, as well as its will see freedom, democracy, and humanity.

Tôi vái anh

*Tôi vái anh một lạy!
Anh chết cho tôi nhờ
Nào của dân, đây tớ
Tất cả đều xin - cho*

*Tôi vái anh một lạy!
Anh đẩy tôi ra đường
Miệng anh hô "giải phóng"
Mang đến toàn tang thương*

*Tôi vái anh một lạy!
Nay mất biển, mất nhà
Gạc Ma, rồi Biên Giới
Bô-xít, với Mosa
Tôi vái anh một lạy!
Nhìn trẻ em mỗi ngày
Chân không, em lạnh, đói
Lội suối và đu dây
Bố xuất khẩu lao động
Mẹ dọn dẹp, ô - sin
Con lớn lên thiếu cả
Tình thương, một gia đình*

Một lạy, tôi vái anh

Trị Nguyễn